

Literatuur: GREWEL, F. en A. P. J. M. VAN DEN HORST (1959) Pseudo-imbecillitas door gehoorstoornissen. *Ned. T. Geneesk.* 103, 1716.

Warnsveld, 3 september 1959 W. F. C. HEERING,
schoolarts

HET „EXTERNAT” VAN DE FRANSE MEDISCHE OPLEIDING

Naar aanleiding van de bespreking onder Buitenland (bl. 1915) van een ingezonden stuk in *The Lancet* (CAWADIAS 1959) enige opmerkingen aangaande de geneeskundige opleiding in Frankrijk.

Bij de examens van de Assistance Publique (externat en internat) gaat het om geheel los van de faculteit van geneeskunde staande examens, waarbij het externat in principe open staat voor alle studenten, die het „P.C.B.” (Physique, Chimie et Biologie, te vergelijken met ons propaedeutisch examen) hebben afgelegd; het internat is alleen toegankelijk voor oud-externen via een zwaar, vergelijkend examen.

Ook het examen voor het externat is een zeer strenge selectie, gezien de verhouding tussen het aantal kandidaten en beschikbare plaatsen (1 op de 6 à 7 kan slechts worden toegelaten). Deze selectie geschiedt door een berucht schriftelijk examen, waarbij het er vooral op aankomt in korte tijd zoveel mogelijk feiten op papier te brengen. Het betreft hier zowel preklinische vakken (o.a. vooral veel anatomie) als pathologie en inwendige geneeskunde. De typische eisen voor het externat-examen vergen dan ook een speciale training; wie de in alle Franse medische boekhandels klaar liggende klappers, op dit examen gericht, eens doorbladert, wordt getroffen door de enorme hoeveelheid „magazijnkennis” (DE FROE 1959) die men paraat moet hebben om enige kans van slagen te hebben. Leerboeken worden voor de voorbereiding nauwelijks gebruikt, men leert „questions”.

De eenmaal geslaagde en daarmee automatisch tot „externe des hôpitaux” aangestelde student bemoeit zich nauwelijks meer met de faculteit, college lopen is geheel beneden zijn waardigheid, zo hij er al de tijd voor heeft. Dat dit vooral niet bevorderlijk is voor de algemeen-medische vorming van hen, die reeds vroeg in hun studie als externe zijn toegelaten, behoeft geen betoog; de grote praktisch-klinische ervaring die zij opdoen, maakt dit niet goed. Men kan zich daarnaast afvragen, of de op deze wijze geselecteerde studenten terecht op zo bevoorrechte wijze worden behandeld ten opzichte van de veel grotere groep studenten, die „alleen maar” universitaire opleiding genieten. Voor het internat gelden genoemde bezwaren in mindere mate, aangezien het hier veel oudere studenten betreft, die zich doorgaans in een bepaalde richting willen specialiseren.

Het is niet te verbazen, dat de van verschillende zijden geuite kritiek op het medisch onderwijs in Frankrijk zich in het bijzonder op het externat heeft gericht. In het hervormingsplan, door een commissie onder voorzitterschap van Prof. DEBRÉ opgesteld (zie DELAFRESNAYE 1959), is het externat dan ook niet meer in zijn huidige vorm gehandhaafd, het internat is echter zo goed als ongewijzigd gelaten.

In deze „Réforme Debré” wordt o.a. verder nog voorgesteld, de eerste twee jaren van de medische studie uitsluitend te wijden aan medische basisvakken en propaedeutisch klinisch onderwijs, zonder praktisch-klinische werkzaamheden, zoals thans nog het geval is.

Literatuur: Buitenland (1959) *Ned. T. Geneesk.* 103, 1915. — CAWADIAS (1959) *Lancet* II, 235. — FROE, A. DE (1959) *Universiteit en hogeschool* 5, 163. — DELAFRESNAYE, J. F. (1959) *Lancet* I, 777.

Amsterdam, 21 september 1959

J. JAMES

BERICHTEN

BUITENLAND

Wereldberichten

Pokken in het jaar 1958. — Het maandschrift van de Wereldgezondheidsorganisatie (*Wld. Hlth. Org. Chronicle*, bl. 313) geeft een overzicht van het aantal in de loop van het jaar 1958 aangegeven lijdens aan pokken. Dank zij verbeterde organisatie der inenting is de ziekte uit grote wereldgebieden verdreven. In Europa is ze niet meer endemisch; de Verenigde Staten hebben zich in de oorlogsjaren eveneens van pokken bevrijd. Gedurende de laatste jaren is ook de toestand in Centraal-Amerika belangrijk verbeterd, al boeken in 1958 Columbia en Ecuador nog 1412 en 759 gevallen. Afrika telt op het zuidelijk halfrond nog tal van streken waar de ziekte endemisch heerst. In het westen rapporteerden Liberia, Nigeria en het gebied dat tot voor korte tijd Frans West-Afrika werd geheten, de hoogste cijfers; centraal en oostelijk zijn vooral de Belgische Kongo, Ethiopië, Kenya en Tanganyika besmet; ook noordelijk Rhodesia en Nyasaland gaven in 1958 een vrij hoog cijfer. Azië blijft nog steeds de ernstige bedreiging van de wereld. In India werden gedurende het verslagjaar 160.000 gevallen bekend, in Oost-Pakistan 47.000 gevallen. Maar ook uit Saoedi-Arabië, Perzië, Afghanistan, West-Pakistan, Burma, Thailand, Cambodja, Vietnam, Ceylon, Yemen, Aden en Indonesië berichtte men in 1958 het voorkomen van pokken.

Afrika

De schedel van Olduwai. — Een medewerker van de *British medical Journal* van 19 september (bl. 487) geeft een nadere beschouwing van de schedel, door Dr. L. S. B. LEAKY, curator van het Coryndon Museum te Nairobi in de ruwe Olduwai bergpas, Tanganyika, gevonden (deze rubriek bl. 2072). De „gorge” is een dorado voor paleontologen; ze snijdt scherp door de sedimenten, zodat een snijvlak van ongeveer 100 meter bloot ligt met lagen van verschillende ouderdom, rijk aan fossielen en artefacten.

De inhoud van de schedel bedraagt 600 cm³, misschien iets meer; de hoektanden zijn klein, niet puntig, de snijtanden eveneens klein vergeleken bij de buitengewoon grote kiezen. Dr. LEAKY houdt het gevonden schepsel voor een schakel tussen de *Australopithecinae* en verder ontwikkelde vormen van de mens, en bedacht dan ook reeds een nieuw geslacht: *Zinjanthropus boisei*. Maar de criticus, oordelend naar de foto's, meent dat het een *Australopithecus* is, waarschijnlijk van de *Paranthropus*-groep. Hij voelt niets voor een willekeurig uitbreiden van het aantal geslachten en soorten: „The arbitrary multiplication of genera and species bedevils the study of fossil man — it is almost an occupational disease of human palaeontologists”.

De vondst is van grote betekenis, omdat ze de waarschijnlijkheid toont, dat *Australopithecus* zich van zelf gemaakte werktuigen bediende. Artefacten zijn gevonden in dezelfde afzetting als verscheidene fossielen, bijvoorbeeld te Garusi en Sterkfontein. Men verkrijgt geleidelijk zekerheid, dat in de loop van de voormenselijke evolutie „tool-making” van oudere datum is dan vergroting van de hersenen.

België

Lucien Brull overleden. — Prof. L. BRULL, hoogleraar in de interne geneeskunde aan de universiteit van Luik en hoofdredacteur van de door hem in 1946 gestichte *Revue médicale de Liège*, is op 61-jarige leeftijd aan een hartaanval bezweken. Men preeft in BRULL de arts aan het ziekbed, de onderzoeker, de leermeester en bovendien de organisator op zo menig gebied.